

- אח ואב לקלמן בעלי הטוב ז"ל.
- דוד אוהב לבנינו שיבדלו לחיים
ארוכים. גיסי וחברי הטוב!!

ימים, שבועות, חדשים ושנים היה
פנחס בן בית בביתנו, בבית שהיה
גם ביתו. תמיד אתנו בצער ובשמחה.
כנכס שמור אתנו.

כל מוצא פיו הקרין בקיעות;
ידיעה, הבנה ורצון להבין. היה זה
כשרון ויכולת שהתבטאו בתחומי
תרבות, לשון, ספרות, הסטוריה
ותורות חברה - בכל אותם תחומים
שאינם נוסחאות מתמטיות מוכחות של
אמת ושקר.

בארמון זה פנחס התבצר והתבודד;
היה זה ארמון נשגב של עולם רוחני
ומאידך גילה פנחס כשרון ויכולת
בעבודה מעשית, בתחום הבטחון ואף
היה בין ראשוני ומפקדי הפלמ"ח.
בכל אלה מיצה את משימת הקיום
הקולקטיבי, אלא שבחיבור בין
ארמונו האישי, המופלא לבין הקיום
האינדיוידואלי הקונקרטי, באיחוד
ביניהם, נשאר כאוב, בודד, מכונס
בתוך עצמו.

פנחס צפן ולא העמיס על הזולת את
כאב נפילת בנו הבכור, בארי, הבן
שחיפש את דרכו היחודית, שתחה,
התלבט ונפל בקרב על הגנת המולדת
שכה האמין בהקמתה.

גיסי היקר, ידידי הטוב פנחס שלא
הסכים ולא השלים, פנחס שהחליט.
היחיד המיוחד שבו החליט על דרכו
בחיו ובאותה עוצמה החליט לסיום
את חייו לפני מותו; פנחס נשבר,
נואש ובאחרית ימיו לא ראה את
החיים כמשימה שיש לממשה עד ליום
האחרון.

פנחס החליט להתנתק. ניסיתי,
ניסינו לדובבו, צמאתי, צמאנו
להקרנתו המשמעותית בשבילי,
בשבילנו... וביום הזכרון לשואה
ולגבורה מצא את מותו. חבל על
דאבדין ואינם משתכחין, יהי זכרו
ברוך!!!

גיסתו רבקה אברמסון